

Vahetussemester Brnos

Üks elu kõige julgemaid samme oli minna Erasmusega vahetusüliõpilaseks. Otsuse kujunemisloost pole rääkida, kuna idee tuli kui välk selgest taevast. Lihtsalt olles eelnevalt tundma õppinud teisi Erasmuse tudengeid teistest riikidest, kujunes mõte iseendast kui Erasmusest, päris ahvatlevaks. Järgneski väikene paberite majandamine (mis ei kujunenud absoluutselt nii keerukaks, kui olin arvanud) ja algaski jaanuari lõpus 28h bussisõit Tšehhi Vabariiki.

Sihtkoha valik osutus samuti täiesti juhuslikult. Kõige suuremaks mõjutajaks olid ilmselt kolm Tšehhi Erasmuse tudengit, kellega sai eelnevalt koostööd tehtud ja tänu kellele kujunes kujutelm Tšehhist väga ideaalseks sihtpunktiks. Elukallidus, asukoht, sealne Brno Tehnikaülikool, ühiselamu olemasolu jms hakkasid aina toetama ideed minna just Tšehhi.

Talvine Brno, 2015 veebruar

Elu Tšehhis vastandus täielikult elule Eestis. Esmakordne kogemus kodust eemal elades, lisaks jagada tuba täiesti võhivõõraga. Sai selle üle kõvasti muretsetud, kuidas ja kas ikka saab hakkama. Kogu elamisolukord Brnos laabus ilusasti endalegi üllatuseks. Sinna jõudes tutvusin oma väga torede toonaabriga, kes küll ei osanud väga inglise keeles suhelda, kuid võttes abiks kehakeele saime ilusasti hakkama.

Peale minu oli teisigi eestlasi, mis kindlasti tegi sisseelamise mõnevõrra kergemaks, kuid samas ka vahetevahel pingelisemaks. Üllatus oli teiste rahvuste suhtumine ja suur kiindumus eestlastesse, kõikidele inimestele pakkus muhedat naeru, kui said kuulda eesti keelt. Sõber Inglismaalt kirjeldas meie keelt, kui armsat pingviinide keelt. Lisaks sealne eestlaste punt lükkas totaalselt ümber väite eestlastest kui eemalhoidvatest ja külmadest inimestest. Tihti võis kuulda mõnda eestlast kõvemini seletamas, kui temperamentset hispaanlast.

11 rahvust ühel pildil

Meie armas kool oli samuti väga külalislahke. Sealne õppetöö koordinaator Mgr. Dita Havlova tegi kõik selleks, et meie sisseelamine sujus nii libedalt kui võimalik. Õppejõud olid alati positiivselt meelestatud, suheldes välismaa tudengitega. Aineid ei olnud palju mida valisin- kaasaegne arhitektuur, joonistamine, studio projekt ja turundus arhitektidele. Suure hüppe tegin joonistamises, kus inimeste proportsioonide tabamine oli eelnevalt olnud nii raske, kuid pärast 4 kuud intensiivset inimkeha joonistamist ja visandamist sain isegi õppejõult kiita. Studio juhendaja lähenemine oli väga teistmoodi võrreldes kodu kõrgkooliga. Intensiivne analüüs, mis eelnes disani faasile, oli väga kompleksne ja keeruline. Sai hakatud mõtlema mitmetele aspektidele, millele varem pole niivõrd tähelepanu pööratud.

Erasmuse peamisi eesmärke, uute inimestega tutvumine ja suhtumine sai 100% täidetud. Esimese nädalaga pidin meelde jätta üle 50 uue nime ja sama jätkus ka järgmisel nädalal. Esimene kuu oligi sisseelamiskuu, kus aeg möödus ilma, et sa hinge said tõmmata. Eelkõige aitas sisseelamisele kaasa sealne ISC (Rahvusvaheline Üliõpilaste Klubi), korraldades aktiivseid kokkusaamisi ja üritusi. Ühtlasi toimus kõigile Erasmustele kursus 'Sissejuhatus tšehhi keelde', kus kohtusin endale kõige lähedastemaks saanud inimestega. Igatsus perekonnatunde järgi sai just tänu neile imelistele inimestele unustatud.

Korraldasime nii mitmeid kordi suuri õhtusööke. Pildil enamus Erasmuse perekonnast- maltakad, poolakad, eestlased, soomlased.

Brno linn hakkas sümpatiseerima koheselt. Sealne atmosfäär meenutas nii mitmeski küljest Tallinnat, mistõttu kultuurišoki osaliseks ma ei saanud. Tänu multikultuursele Erasmuse seltskonnale, sai õpitud nii mõndagi uut ja huvitavat erinevate rahvuste kohta. Samuti aitas kaasa ISC korraldatud 'Maade presentatsioonid', kus iga nädal sai 2-3 riigi üliõpilased tutvustada oma maad ja kombeid. Alati sai korralikult naerda ja ka kõht täis söödud.

Eestlaste presentatsioon läks väga edukalt, nimelt semestri lõpus valiti kolm parimat esitelu ja meie esitlus kvalifitseerus teisele kohale. 😊

Endalegi üllatuseks sai selle semestri jooksul reisitud meeletult. Märtsi kuu ükski nädalavahetus ei möödunud Brnos, vaid võõrsil. Rahakotile see suurt põntsut ei pannud, kuna tuues näiteks piletihinna Brnost-Viini, mis maksis 7EUR ja Tallinnast-Tartu pileti, mis ületab kõvasti seda seitset eurot. Lõppkokkuvõttes sa külastatud Austriat, Sloveeniat, Saksamaad, Slovakkia, Ungarit, Poolat, Horvaatit, Serbiat. Lisaks mitmed Tšehhi sisesed 'roadtripid'. Sai meeletult palju nähtud, avastatud ja uskumatuid kogemusi kogetud.

Järjekorde kaunis linn, suurepärase inimestega. Cesky Krumlov.

Tervet Erasmuse kogemust ühe esseega kokku võtta on võimatu. Kõik need inimesed, läbielamised, emotsioonid, reisirid jms mis toimusid selle lühikese paari kuuga olid lihtsad võrratud. Erasmus õpetas nii palju enda ja teiste inimeste kohta. Minu unustamatu semester! Once Erasmus, always Erasmus!

Ingrid Kaur